

גבולות ההתנגדות הבלתי אלימה

מצפן לאקטואליה | 06.03.2023

המחאה האזרחית עולה שלב. התגובה של הממשלה מובילה להרחבת צעדי המחאה וההתנגדות, תוך שימוש גובר בזכות ההפגנה והביטוי. המחאה לא נשלטת מלמעלה, וצומחת מתוך יוזמות מקומיות והתארגנויות קיימות, [מה שמעורר שאלות לגבי גבולות המרי האזרחי](#).

לפניכם ארבע דוגמאות לצעדי מחאה בלתי אלימים, אשר שרי הממשלה סימנו אותם כבלתי לגיטימיים, ובכך הודו באפקטיביות שלהם:

[צעדת השפחות - נשים באדום](#)

[חסימת כבישים מרכזיים](#)

[סירוב טייסי F-15 לבצע טיסות אימונים, תוך נכונות לבצע טיסות קרב מבצעיות](#)

N12

37 אנשי צוות אוויר במילואים בטיסת קרב: לא נגיע לאימון השבוע

[הפגנה מול המספרה של שרה נתניהו](#)

[דיון - גבולות המחאה:](#)

- בהנחה שכל צעד מחאה הוא כלי, איזה מטרה הוא משיג?
- האם מדובר במחאה חריפה מדי שמעוררת אנטגוניזם?
- איזה מטרות מנסה המחאה להשיג, מלבד השאיפה הברורה להפסיק את החקיקה האנטי-דמוקרטית?
- מה הבעיה בסרבנות, ומדוע היא זוכה לגיבוש גם מצד תומכי המחאה?